

Обрѣтенова. Въ Обрѣтеновата градинка, що висп надъ дунавскитѣ сипеи. въ една майска нощъ *фисхармоникса* свирила; въ унисонъ на фисхармониката нѣколко мжски гласове турски „маанета“ пѣли; въ градинката имало около 20 души руссенски младежи, въ срѣдата на които сѣдѣлъ „скѣпниятъ гостъ“ на *Стоилъ Ефенди*. Повидимому, младежитѣ отъ читалището „Зора“ се наслаждавали съ „майскитѣ хубости“, а въ сжщностъ тѣ сж засѣдавали: *фисхармониксата* и турскитѣ любовни пѣсни служили за прикритие. И въ Руссе, подъ носѣтъ на Митхад Паша, Левски натъкмилъ таенъ комитетъ. Отъ денъ на вечеринката, до денъ на Освобождението (1868—1878) скромната кжщица на *баба Тонка* бѣ се обърнала на *комитетски ханъ*.

Прѣзъ Свищовъ, Левски се завърналъ въ столицата на Асеновци. Въ Свищовъ „търговеца на бакъръ“ не можалъ да нареди таенъ комитетъ, защото цвѣтътъ на Свищовската бунтовническа младежъ бѣ откарана вече въ *Диаръ-Бекиръ* (четата на *Филипъ-Тотю* 1867 год.).

Прѣди да замине за Свищовъ, Дяконъ Левски проводилъ по Ангелъ *Обрѣтеновъ* много здравье на *братята* въ село *Ени-Кѣй*. Много здравьето гласяло: „числото си увеличете, оружие си набавете и чакайте деня на възстанието“.

Бидѣйки прѣдоволенъ отъ бунтовническата си експедиция на сѣверъ отъ Стара-Планина, Левски рѣшилъ да се расходи и въ коритото, що е между Родопитѣ и Балкана.

Въ хана на братя *Кръстникови* (Габрово) бай *Станю*, пратеникъ на Ловчанския комитетъ, чакалъ Дякона Левски. *Святогорецътъ* пристигналъ въ Габрово, бидѣйки придруженъ отъ калугера *Прѣображенски*. Левски прѣгледалъ пратеникъ нѣща отъ *Василъ Попковъ*: десетъ револвера, 50 броя отъ „Дунавска Зора“ и 20 екземпляра отъ „Асень Перелъ“ — *Раковского*. Избралъ два револвера; единия далъ на отецъ Матей, дру-